

que domo cellæ, & cameræ illius sic Fratribus a Prelato distribuatur, ut semper potiores dignioribus conferantur.

CAPUT IX.

De possessionibus habendis, cæterisque bonis temporalibus.

1. Possessiones, redditus, & eas quæ pertinent ad commune proprium, vel tangunt possessionis titulum liceat Ordini nostro tenere, & possidere. Unde univærsis Commendatoribus nostris licitum erit de consilio suorum Conventualium prædicta bona acceptare, ut habeantur, & possideant in communi, seclusa omni proprietate singularium: si qua vero Conventus bona possideat in annuum perpetuumve censum redigenda, sive jam extinctorum censuum sint capita, sive pecunia ex hereditario, aut alio quovis Jure proveniens, sive quocumque titulo accepta, vel donata Conventui, id nequaquam facere possit solus Commendator, aut Procurator aliquis, sed Conventus dumtaxat cui privative competit, tamquam dictorum bonorum Domino. Ad hoc autem debet congregari Capitulum, ac de consensu majoris partis res ista decerni, interveniente tamen licentia Provincialis in scriptis ab ipso Conventu Capitulariter petita, discussaque fideliter securitate, & bonitate hypothecæ, & quod aliis censibus, & contractibus non teneatur adstricta.

2. Super his ergo bonis, & aliis quibuscumque statuimus, & ordinamus, ut tam Generalis, Magister in Ordine, quam Provincialis, & Commendatores in suis respective Conventibus, & Provinciis diligenter requirant, aut requiri faciant scripturas omnes, & publica instrumenta possessionum, reddituum, legitimarum, actionum, & quorumcumque alienorum bonorum ad Ordinem nostrum, Provincias, & domos ejus quomodolibet pertinentium, ut illa in communi deposito ordine debito, & accurate custodiantur, ita sane, ut facile dignoscantur rescripta omnia, & publica instrumenta bonorum omnium prædictorum, & sint in promptu, quoties necesse fuerit.

3. Commendatoribus autem præcipimus sub poena privationis officii, quod quoties aliquis census, & hypotheca cujuscumque possessionis Conventus in novum possessorem transeat; de hoc semper memoriam faciant in libro speciali expressis nominibus ementium, atque etiam illorum qui noviter, & de facto possident Terras, domos, aut hereditates liminares, quibus hypotheca, hereditas, censualis, aut possessio Conventus adheret, itant probatio identitatis eorum nunquam perire valeat, nec oblivione deleri, sed tractu successivo novorum Dominorum semper diligentissime notato omni tempore dominio Ordinis pateat. Quod insuper, ut aliunde non pereat sub præfatis poenis ejusdem commendatoribus constituimus, ut omnes Dominos prædictorum censuum, hereditatum, aliorumque bonorum Conventibus respondentium in toto suo triennio, aut etiam in antecedentibus invocatos obliget, ut novo instrumento juridico se ipsos debitores Conventibus fateantur.

4. Similiter omnia debita tam activa, quam passiva debent Commendatores in libro speciali conscribere, ut omnium illorum nomina ulla

oblivione deleantur. Nomina insuper, tam debitorum, quam creditorum in ipso etiam libro memorari præcipimus, ut quid cuique debeatur aut debeat, Conventui constare valeat. Si quid autem mutuo Commendatores accipiant, semper id faciant numerata pecunia coram Depositariis, & inter debita activa in prædicto libro conscripta, in librisque majoribus Conventus dati, & accepti tam in solutione, quam receptione dictæ mutuatæ pecuniæ, quod si contrarium faciant, tam ipsi Depositarii, quam Commendator poenam privationis vocis activæ, & passivæ, & officiorum incurrant, & sint obligati debito donec illud Conventui solvant.

5. Statuimus præterea, ut Superiores Ordinis quacumque auctoritate, seu facultate præfulgeant, nullo modo possint bona quæcumque in alteram Provinciam, vel etiam de uno Conventu in alium traducere, juxta Constitutionem Clementis VIII., ejusque tenorem sub datis Romæ 19. Januarii 1601.

6. Quantum vero ad alienationem bonorum Ordinis districte præcipimus, ut neque Magister Generalis, neque Provincialis, aut illorum Capitula, neque Commendatores, aut illorum Conventus, vel quilibet alius possit per se, vel alterum remittere, aut condonare, neque renunciare hereditatem legitimam, aut alia quæcumque bona, quæ fratribus, & hereditario Jure Paterno, vel Materno, aut quovis alio illis, & Ordini debeantur.

7. Super quibus similiter observari præcipimus Decretum Sacræ Congregationis Concilii speciali jussu SSmi. Urbani VIII. editum die 7. Septembris anno 1624., ubi perpetuo prohibetur omnibus Superioribus cujuscumque Religionis sub poena privationis omnium officiorum, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, bonorum immobilium pretiosorum alienatio, alique actiones, & contractus circa eadem bona in eodem Decreto contenta, nisi eadem Sacra Congregatione, & cum ipsius expressa licentia præterquam in casibus a Jure permixtis, & pro redemptione Captivorum.

8. Præfenti Constitutione statuimus, & decernimus, ut bona stabilia, ad fratrisque legitimam pertinentia, semper illi Monasterio tribuantur, ubi talis frater habitum religionis suscepit. Cum autem e vita discesserit, universa bona mobilia, quæ ad usum possidebat, sic dividantur, ut habitus, & vestes religiosæ magis indigentibus a Commendatore distribuatur, pertinentia vero ad lectulum, & mensam, quæcumque illa sint ducantur ad infirmariam, ejusque deposito inferantur, in quo hujusmodi utensilia pro Infirmis tantum custodiri præcipimus modo, & forma jam suo loco prædictis. Cæterum libri a Magistro, vel Provinciali Conventibus studiorum (prout melius expedierit) impertiantur. Sedilia vero, mensæ, & omne genus arcæ, tegumentorum, vestiumque custodiæ, ministerium scribendi, lucernæ, & candelabra, & id genus utensilia maneat ipsi Conventui, ubi frater deceaserit, in communique ejus inventario describantur, tamquam bona ipsius Conventus; itant perpetuo conserventur in Cellis ejusdem, ad usum religiosorum.

9. Reliqua tandem bona, quæ præter dicta super fuerint solutis ante omnia debitis Defuncti in quatuor partes æquales dividantur, quarum

pr.

prima pertineat ad Conventum in quo Defunctus habitum suscepit. Secunda ad Provinciam pro expensis Provincie. Tertia reponatur in custodia Religiosi designati a Magistro Generali pro victu, & sustentatione sui, & pro sumptibus officii. Quarta vero ad ipsam Magistrum Generalem pro expensis, & causis Romanæ Curie mittatur.

10. Declaramus tandem ad hanc divisionem, & partes non pertinere, neque inter spolia reputanda esse ea debita, quibus Conventus aliquis adstringatur fratri decedenti ratione commendæ ab eo gubernatæ, & si quid de hoc in computis, & rationibus talis Conventus prædicto fratri debitum apparuerit eo defuncto cedat in beneficium Conventus, & deleatur a debitis.

11. Circa bona autem, quæ Magister Ordinis decedens ad se pro suo tempore pertinentia, reliquerit, districte præcipimus Provinciali ejus Provincie in qua prædictus Magister obierit, ut ea omnia tamquam bona Ordinis diligentissime colligat, & in aliquo deposito fideliter custodienda reponat. Ex quibus solutis prius omnibus debitis Magistris, & Ordinis, si qua fuerint, reliqua futuro proxime Generali Magistro omni cura, reservet, illique quam primum electo subiciat, eidemque rationem reddat de illis.

CAPUT X.

De Depositariis Conventus.

1. Ut autem prædicta Conventuum bona debita ratione, & fidelitate serventur, & dirigantur, duos Depositarios, seu Clavarios in singulis domibus institui præcipimus, qui libere, & per schedulas, suffragiaque secreta capitulariter eligantur, nec aliter possit ullus Commendator illos designare, aut nominare sub poena privationis officii, nec eadem die, qua proponit electionem, eam perficiat, sed unum diem ad minus pro electione conferenda, fratribus concedat.

2. Ad hujusmodi munus semper eligendus est frater, qui sit arte calculandi sufficienter idoneus, probatæque fidelitatis. In Conventibus autem ubi fuerint graduati unum saltem ex illis necessario duximus assumendum, alterum vero de reliquis fratribus ejusdem Conventus.

3. Ad eos quidem pertinet regere libros omnes dati, & accepti, & omnium rerum, quæ pertinent ad Conventum rationem habere, & secundum proprias earum species, & qualitates diversos libros statuere, in quibus omnia cum distinctione scribantur.

4. Quantum enim ad pecunias illis districte, sub excommunicationis majoris poena præcipimus, ne in libris rationalibus quantitatem aliquam cujuscumque sit generis apponant, aut subscribant, quæ realiter coram ipsis non fuerit numerata, & in deposito recondita, nisi statim de illa facta solutio aliqua ab ipsis quoque Depositariis cum Commendatore vere, & realiter creditori numeranda, nec sub eadem poena permittant, quod sumptus, & expensæ, omnique ratio dati, & accepti confuse adnotentur, sed districte, & cum omni claritate adjectis pariter nominibus dantis, & accipientis, sive etiam vendentis, & ementis.

5. Si qua autem debita contra Conventum in triennio sine remaneant, inviolabiliter ea

debet scribere in ratione, & computis Capituli Provinciali exhibendis, quod si non faciant, illis, & Commendatori irrelaxabiliter solvenda relinquimus, itant licet Conventus eorum solutionem faciat, ipsi eandem teneantur Conventui retribuere. Præfatis ulterius depositariis injungimus, ut computos a Commendatore fieri contendant tempore, & forma superius Cap. 23. Dist. præfatis. Prætereaque, ut bona redemptionis, ac debitam de illis rationem diligentissime sumenda curent, juxta ea, quæ Dist. 2., & 3. præcipimus.

6. Insuper ipsis Commendatoribus, & Depositariis constituimus, ut nullas externorum, quantitates in communi deposito custodiendas suscipiant, & inferant, nisi sub hac lege, quod ad restitutionem earum Ordo noster minime teneatur, si furto, vel incendio, aut quavis alia ratione simile periri contigerit.

7. Tandem si Depositarius aliquis a suo exercitio, & munere sit quomodolibet impeditus, tam per brevem, quam diuturnam moram, clavem depositi, & exercitium muneris alteri fratri consignet, cui se credere posse cognoverit, illeque omnem ejus potestatem obtineat, sitque subiectus omnibus prædictis, sicut Depositarius ipse.

8. Quoniam autem potissime ad Depositarios attinet bonorum Conventus habere expressam notitiam, ac libros eorum dirigere, in illisque scripturas, & novos hypothecarum dominos, censuumque notare debitores, & de cunctis exactam rationem habere, & reddere valeant, una cum Commendatore in Capitulo. Idcirco statuimus, ut unus eorum, qui ex judicio Prælati plus sit diligens, & disertus in custodia, & peritia scripturarum, officium Archivarii exerceat, & ita habeat cuncta instrumenta disposita, ordinata, & servata, ut quantum sit possibile disperdi non valeant: habeat apud se clavem semper Archivi, a quo nullum instrumentum extrahi permittat, nisi per breve tempus, relictaque memoria extrahentis, ad quem finem, & quo deferat illud; curet pariter, ut locus sit aptus, & mundus a pulvere, tineis, vermicibus, & muribus, unde scripturas sæpius lacerrari contingit, ac nimis antiquas, antequam penitus abeant, denuo a suis originalibus extrahat, vel illud medium adhibeat, quoad fidem publicam maneat semper cum viribus.

CAPUT XI.

De Procuratoribus Conventualibus.

1. In quolibet Conventu pro suis bonis temporalibus agendis, unus, vel plures Procuratores eligantur, juxta pondus, & multitudinem rerum agendarum. Illum autem, vel eos poterit Commendator designare, qui magis ad artem fori, ejusque tractanda negotia sint habiles de consensu Capituli Conventualis ad quod private pertinet per suffragia vivæ vocis hujusmodi Procuratores instituire cum jure, & facultate ipsis ab eo concedenda pro libito: si vires unius fratris ponderi sufficienti nullo modo Commendator Procuratores multiplicet, neque prætextu procuratoris fratrem aliquem audeat sublevaré ab officio chori, & Altaris, aliisque Conventus oneribus, quo si secus fiat, Provincialis sua potestate coercet.

s. Ab

2. Ab ejuſdem Commendatore, & Capitulo, eodemque ritu conſtituitur Procurator Conventualis redemptionis, ad quem pertinet omnia Captivorum bona intra terminos ſui Conventus, vel undequaque ad eum ſpectantia ſolicite procurare, & exigere, cuicumque autem ex dictis Procuratoribus instrumentum Procuratoris authenticum reſpective tribuatur a Conventu, cum ea facultate, quæ pro opportunitate viſa fuerit expedire. Illis vero enixe præcipimus ſub poena gravioris culpæ, ut nulla ſe ratione diſtendant in aliorum negotia extra Ordinem procuranda. Quod ſi alia Domus noſtra ejus procuratore ſpecialiter indigeat, eam nunquam aſſumat, niſi de licentia Provincialis, ab eoque antea perpenſis ſuæ primariæ obligationis oneribus, ne extra illam nimis ad alia diſperſus ſuæ obedientiæ, & domui non ſufficiat.

3. Procuratores autem dum fuerint in actuali exercitio ſui muneris, non teneantur officio hebdomadæ, aut Altaris, & unam pro ſe Miſſam, præter a Conſtitutione aſſignatam univerſis Presbyteris, celebrare poterunt in ſingulis ſeptimanis.

CAPUT XII.

De Capitulis Conventualibus.

1. Plura quidem in Conventibus eveniunt, quæ, vel de jure, aut conſuetudine, & prudentia, nonniſi Capitulariter ordinantur, & ſunt; unde receptiones ad habitum, & profeſſionem, & Ordines etiam majores, aut minores ſuſcipiendos, electiones Depoſitariorum, vel ſi quæ ſint aliarum nominationes, graviæque negotia, quæ vel ex ſe poſtulant, aut conſueverint fieri per ſuffragia ſecreta, ſemper decernantur in Capitulo Conventuali, in quo tantum vocem habeant ſaceris initiati. Contractus autem, & negotia, vel dubia, quæ pertinent ad bona temporalia, ut emptiones, vel admiſſiones hereditatum, aut cenſuum, nominationes Procuratorum, & alia, actiones ſimiles in eodem Capitulo Conventuali decernantur per ſuffragia viva vocis ab omnibus Conventualibus, & Profeſſis ejuſdem Domus, & ſenſus majoris partis Capituli prævalebit. Procurator redemptionis Conventus in hoc etiam Capitulo, ab omnibusque Conventualibus nominatur.

2. Nullum negotium ad bona temporalia Conventus, vel ad Ordinem pertinens, quodque in Capitulo proponere ſit neceſſe, eadem die qua proponitur reſolvatur, ſed in diem ſequentem, aut alium diſcretatur reſolvendum, & illud inter ſe verſandi, & maturius decernendi locum habeant fratres, ne aliquando reſolutio, & conſilium extemporaneum, & nimis propere datum Ordini, vel Conventui damnum aliquod inferat. Quo circa præcipimus Commendatoribus in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub poena privationis officiorum, ne unquam huic Conſtitutioni adverſentur, neque arte aliqua, tempus elegant importunum pro hujusmodi Capitulis habendis, ſed ſemper eos congregent illis diebus, & horis, quibus fratres regulariter conſueverint aſſeſſe conventui, & ſanior pars, & Patres a conſilio non abſint.

3. Sub prædictis poenis eiſdem Commendatoribus conſtituimus, ne ſupplicationes, aut petitiones, quæ pro rebus ſuarum Domorum,

exhibendæ ſint Superioribus propriis nominibus Conventualium ſubſcriptæ ſubſcribere faciant, niſi prius lectæ fuerint in pleno Capitulo, & in eo publice ab omnibus ſubſcribantur ſingulis proprium ſenſum affirmativum, vel negativum declarantibus. Quibus etiam ſub poena gravis culpæ præcipimus, ne aliter prædictas petitiones nomine proprio ſubſcribant.

CAPUT XIII.

De Patribus a Conſilio.

1. Quædam modica frequenter oriuntur in Ordine quæ Prælati poteſt ſine conſenſu aliorum expedire: quædam vero ſunt adeo magna, ut nullo modo debeant ſine conſilio totius Conventus peragi, nec reſolvi: quædam tandem ſunt media ad quæ tractanda, & exequenda ſufficit, vel forſan etiam in gravibus expedit paucorum adhibere conſilium, ne vel Conventus nimis gravetur Capitulis, & Prælati pro ſuo libito prædicta reſolvens minus ſapienter agat contra Salomonis eloquium.

2. De nimis arduis, & gravibus, quæ de jure, vel uſu exigunt aſſenſum Capituli jam ſuperiori capite conſtituimus. Nunc autem pro rebus mediis, atque etiam interdum difficilibus, quæ non expedit toti Conventui ſubjicere ſpeciale cœtum diſcretorum Patrum in ſingulis domibus totius Ordinis designamus, quorum ſuffragia, non quidem decifiva, ſed tantum conſultiva permitimus. Caveat tamen Prælati, ne ſibi nimis ſidenter ad hærens ſanioris, vel majoris partis ſenſum quandoque deſpiciat.

3. Ad hunc cœtum conſulti debent fratres, qui ſunt probatæ directionis, exercitati in agendis, amatores boni, in ſuo ſenſu non nimis abundantes, quique Dei ſpiritum habere credantur, quæ omnia cum in Patribus Provincia Magiſtris, Præſentatis, Lectoribus Jubilatis, & qui fuerint Commendatores facilius inveniuntur ratione literaturæ, vel experti regiminis, omnes prædictos, modo ſint Conventuales ad iſtum cœtum, & conſilia designamus: ubi autem non fuerint tres de prædictis, Vicarius Conventus, Prædicator Conventualis, & Magiſter Novitiorum, vel Profeſſorum, atque etiam quicumque ſenior, quadraginta annorum a profeſſione, vel amplius vocandi ſunt ad conſilium cum quibus prædicta negotia, & poſſime, quæ pertinent ad bona ipſius Domus debet tractare, & conſulere Commendator, & præcipue res illas, quæ raro circa gubernationem Domus evenerint.

CAPUT XIV.

De Notariis Apoſtolicis a Prælatiſ Ordinis eligendis.

1. Cum ex Conſtitutione Beati Pii V., & Julii III. Prælatiſ regularibus ſit conſeſſum, ut unum, tres, quatuor, aut plures fratres in Notarios Apoſtolicos valeant inſtituere, tam pro toto Ordine, vel Provincia, quam pro domibus ſingulis, & cum omnimoda poteſtate, quæ de jure ſit tradita huic muneri; propterea decernimus, ut primus Magiſter ſi velit pro toto Ordine, & Provincialis pro tota Provincia unum Fratrem illius ſibi ſatis ad hoc probatum, & idoneum Notarium Apoſtolicum nominet, qui ſi opus fuerit mandata, Privilegia, Gratias, Con-

ceſſiones, Indulta, & reſcripta Apoſtolica quæcumque Ordini conſeſſa, ejuſque utilitatem, quomodolibet concernentia cuicumque perſona rite notificare poſſit, atque alia cuncta, quæ de jure fidem publicam exigunt instrumentis authenticis conſignare ſpeciali ſigno, vel rubrica roboratis, cum omnibus aliis, ad quæ in Conſtitutionibus prædictorum Pontificum facultas continetur indulta.

2. Commendatores autem pro ſuis Conventibus unum ſimiliter de ſuis fratribus in hoc munere inſtituant, quoties in Conventu opus ſit, aut designatus deſiciat, qui omnia prædicta pariter poſſit agere ubicumque expedierit, & fidem publicam reddere, ut vere Notarius.

3. Forma autem illud inſtituendi, vocato namque fratre a Prælato coram Teſtibus ſufficientibus, & idoneis, ſive extraneis, ſive ab Ordine aſſumptis recipiat ab eo juramentum ſub hac forma. *Ego Frater N. promitto, & juro Deo Omnipotenti, & Sanctiſſi, D. N. Papa N., & tibi N. quod officium a te mihi traditum auctoritate & largitione Apoſtolica fideliter exercebo in omnibus & per omnia, ſic me Deus adjuvet, & hæc ſua ſancta Evangelia.*

4. Præſtito juramento tradit illi calamus, cum atramentario dicens. *Accipe poteſtatem notificandi, & intimandi (in toto Ordine) vel (in iſta Provincia) quibuscumque perſonis, etiam regibus mandata, indulta, & privilegia Apoſtolica, necnon quæcumque alia in Bulla ſel. rec. B. Pii Papæ V. contenta, faciendique publicos actus, & instrumenta, in Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.*

5. Forma vero literarum quibus conſtare debet talem fuiſſe in hoc munere conſtitutum, hæc, vel alia ſimilis eſſe poteſt: *Pateat univerſis quod Nos Fratres N. Provincialis, aut Commendator ex Auctoritate SSmi D. N. Pii PP. V. per ſuas literas datas Romæ apud Sanctum Petrum die 21. Martii anni 1571. quæ incipiunt, Debitum Paſtoraliſ officii, creavimus, conſtituimus, & deputavimus in Notarium dilectum, nobis in Chriſto P. F. N. Ordinis noſtri Beatiffimæ Virginis Mariæ de Mercede Profeſſum, & hujus noſtræ Provinciæ N. Filium, vel Conventualem hujus Conventus N. virum moribus præſtantem, & fide, & virtute commendabilem ad intimanda, & notificanda quæcumque indulta &c., & faciendi quæcumque instrumenta &c. recepto prius ab eo coram nobis genuflexo Juramento fidelitatis ad ſacra Dei Evangelia coram Teſtibus infraſcriptis, Datum &c. In quorum fidem &c., & poſtea ſubſcribat ipſe Provincialis inſtituens cum Teſtibus vocatis, quæ omnia referendabit, & ſignabit Secretarius ejuſdem, vel Commendator inſtituens.*

CAPUT XV.

De Magiſtro Novitiorum.

1. Magiſtrum Novitiorum non pro univerſis Domibus conſtituimus, ſed illis tantum quas Diſſinitorium Provinciale in Capitulo designaverit, in quo pariter pro munere præſato viros ab eo non diſpares eligendos eſſe decernimus, juxta ea, quæ Diſt. 7. Cap. conſtituimus. Novitiatuſ enim ſunt plantationes Ordinis, ubi virgulta, & ſurculi ſine cultura ſilveſcunt, ſtudioſe vero irrigata, & cuſta ſurgunt virtute frugifera.

2. Hinc ergo Magiſter Novitiorum debet ſemper eligi, qui ſit in virtute probatus, in obſervantia ſedulus, in doctrina ſufficiens, in docendo patiens, & aſſiduus, in corrigendo ſuavis, & mitis non pro genio, & indole durus, nec tamen qui exardeſcere neſciat, ſed qui in opportunitatibus non frangatur, nec auctoritate vileſcat.

3. In hoc autem officio quanto deſiderio poſſumus gravioreſ Ordinis fratres, & virtute, & prudentia, & literis præſtantioſes ſemper adhiberi concupiſcimus, quibus in Chriſti viſceribus ſuademus, ut ad illud quandoque vocati nulla cauſa detreſcent, ſed culturam excipiant tot meritis, & frugibus Domino placituras.

4. Quæ autem ad Magiſtrum Novitiorum ſic exoptatum atineant circa executionem ſui muneris jam ſuperius Diſt. 4. Cap. 5. de inſtitutione Novitiorum ſatis ſuperque fancimus; illum tamen ita liberum in ſua poteſtate relinquimus, ut quantum ad regimen Novitiorum, & eorum correptiones propter deſectus, tam intra, quam extra novitiatum commiſſos ſolus ipſe ſit arbiter, tantumque Prælatiſ, & Commendatori ſubſceat: Profeſſos etiam ita omnino ipſi ſubjicimus, ut Vicarius Conventus ſolum extra Novitiatum poſſit eos aliquando corriperre, cum videlicet ad publicam emendationem expedierit, deſectuve prædicti Magiſtri. In reliquis correptiones eorum ſemper ipſi relinquat, ſi Magiſter Novitiorum inſirmari, aut abeſſe, ad tempus eveniat ipſe Commendator fratrem idoneum cum eadem poteſtate ſubſtituat.

5. Ut autem hujus oneris, graviffimique plane muneris pondus dignis compenſationibus ſublevetur, quibus & potentis humeris alliciat, ad illud præſenti Conſtitutione decernimus, ut quicumque non graduatus per duodecim annos continuos in præfixis Domibus Novitiorum a Diſſinitorio Capitulo, vel Provinciali præſectus, cum approbatione, & laudabiliter hoc fuerit functus officio, maneat exemptus perpetuo ab hebdomada, aliſque officiis, & Miniſteriis poenaliſ communis, & tabulæ officiorum, & dum actu eſt in munere eadem exceptione gaudeat, & ultra unam miſſam, quam pro ſe concedimus univerſis fratribus in hebdomada alias duas ſuæ intentioni liberis indulgemus. Quantum vero ad victum, ſic illum tractari præcipimus ſicut Magiſtros de numero, prout in qualibet Provincia fuerit conſuetum.

6. In reliquis autem Provinciæ Domibus, ubi Novitiatuſ non exiſtat, ſi fratres profeſſos, quos Clericos, & non Presbyteros nuncupamus ad eſſe contigerit ſemper in alio loco ſpeciali, & a reliquorum convictu ſeparato receptos contineri præcipimus ſub cura tamen, & directione unius provecſti, probique fratris qui ſit, & dicatur Magiſter Profeſſorum, qui eos eſſentialia Ordinis doceat, & inſtituta, bonosque mores in Novitiatibus tradita nunquam ab eis excedere permittat, quinimo ad illa, objurgando, & puniendo promoveat.

CAPUT XVI.

De Examinatoribus Conventus.

1. In ſingulis Conventibus Provinciæ, in quibus Provincialis expedire judicaverit duos Examinatores inſtituat, quorum cenſura primo,

& precipue subjicimus omnes qui accedant ad suscipiendum habitum, & eos probent circa sufficientiam in literis, & capacitatem ad illas, quibus examinatis debent omnino fideliter referre Capitulo Conventus, quid de illis sentiant circa meritum, qua super re fervare studeant, quae superius Dist. 4. Cap. 1., & 6. stabilivimus de praedictis.

2. Similiter ad eos pertinet examinare Fratres ordinandos, & eos, qui ad studia literarum mittendi sunt, ac de ipsorum sufficientia Provinciali, ac Capitulo Conventus respective suum iudicium ex aequo detegere; quo circa ipsius conscientias oneramus, ne Fratrem aliquem immature ad Philosophiam, seu Theologiam approbent, & precipue ad Sacros Ordines suscipiendos, ne vel in studio perdant operam, vel in ministrando Altari stultum exhibeant Domino ministerium. Si quos autem in aliis examinandos susceperint sibi a Provinciali commissos, semper cum aequitate procedant ne in eos Deus damna retorqueat, quae ex eorum approbatione devenierint.

CAPUT XVII.

De Zelatore Conventus.

1. Cum in Ordine statuti temporibus silentium observari debeat, & pro eo, aliisque Zelandis unum Fratrem adhiberi oporteat, quem Zelatorem, aut Circatorem dicimus; idcirco de cetero constituimus, ut munus istud semper exerceat Vicarius Conventus, qui sub tacitis horis, quibus silere constringimur semel, aut pluries totam Domum, ejusque officinas, & loca intra clausuram perambulet, & si alicubi Fratrem, vel Fratres invenerit, qui contra Religionem, vel debitam honestatem regulae aliquid locuti fuerint, vel fecerint auctoritatem habeat eos corripiendi, secundum facultatem a Praelato susceptam: quod si apud aliquos, dissolutiones Commendatori non silendas agnovit, eas illi suo tempore deferat, vel gravius ipse corrigat, & emendet, ita scilicet, ut semper totus Conventus in debita tranquillitate, & quiete temporibus silendi permaneat.

2. Nec per hoc intendimus Commendatorem ex praefato zelandi munere sublevare, imo denuo illi precipimus, ut tam circa custodiam domus, & clausurae, quam circa quietem, & tranquillitatem illius semper, ut verus Pastor, & excubiator invigilet.

CAPUT XVIII.

De Fratibus iter agentibus, & Hospitibus.

1. Dum Fratres nostros urgeat itinerandi necessitas, nullus viam instituat, nisi de licentia Praelati Superioris, vel Commendatoris respective juxta ordinata superius Distinct. praecedenti Cap. 22., qui vero secus audeat puniatur juxta ea proxime dicenda, & alibi jam praemissa.

2. Omnes Fratres Viatores Ordinis nostri secum perpetuo ferant in scriptis praedictam licentiam sui Praelati, vel literas testimoniales, quas ubique ostendere valeant. Si autem eas non ferant, nec Epistolam commendatitiam, aut alia instrumenta non exhibeant, neque aliunde non esse fugitivos, aut Apostatas innotescat, detineantur a Praelato in custodia, vel carcere,

donec rei veritas pateat, & tunc cum ipsis agatur secundum qualitatem delicti, & juxta superius dicta de Apostatis, & fugitivis.

3. Omnes Fratres, cum sint in via semper Divinum Officium recitent. Sacerdotes autem si opportune liceat nunquam rem Sacram facere praetermittant, nullus quoque dies eos sine Oratione praetervolet, quam bis habere debent juxta Constitutionem nostram; etiam in via constituti. Si plures simul incedant semper digniori in omnibus deferant, & obediant, & modestiam ubique interius, exteriusque praefereant, non utantur nisi vestibus omnino albis, & prout superius Dist. 4. cap. 10. de vestitu praecipitur.

4. Fratres Viatores uti poterunt aequitatis, non profane, sed modeste fratris, quas omnino interdiciamus Fratribus non viatoribus cujuscumque qualitatis, aut dignitatis extiterint, ita videlicet, ut ad egrediendum domo, & incedendum intra loca ubi sunt Conventus nulli sit licitum quodcumque genus equitatum quomodolibet per se, vel alium ubicumque habere, neque in illa equitare quocumque praetextu, vel causa, sub poena privationis utriusque vocis, & inhabilitatis ad officia, super quo taxatur potestas Magistro, aliisque Praelatis universis, ut non nisi Fratribus ad negotia Ordinis, & magni ponderis destinatis indulgere valeant, in eoque tantum loco ubi propter ejus magnitudinem, & alia incommoda inaccessus ita expedire judicaverit.

5. Propterea nullus audeat ingredi curiam regiam, nisi immediate post duodecim horas Commendatori Conventus nostri se praesentaverit. Quod si secus egerit a Commendatore in carcerem injiciatur donec a Provinciali veniam recipiat.

6. Si quis itinerando stationem facturus sit in loco ubi est Conventus Ordinis, semper ad illum accedat, & praestet Commendatori obedientiam. Quod, ut nemo facere praetermittat, & virtus hospitalitatis ubique in Ordine fulgeat Commendator Commendatorem supervenientem cum honore suscipiat, & universis Ordinis viatoribus juxta qualitatem personae omnia officia charitatis impendat, & maxime ad pernoctandum inviolabiliter retineat, & cogat quamdiu moram fecerit in loco sui Conventus. Et licet Fratres aliorum Ordinum quasi nobiscum vinculo vere fraternitatis adstrictos non dissimili hospitalitate suscipiamus, Fratres tamen Ordinum S. Dominici, & S. Francisci, quos cum nostro uno quasi foetu parturivit Ecclesia, & ex hoc ad invicem arctiori fraternitate copulamur; specialibus etiam charitatis officiis, juxta Constitutionem praedictam in domos nostras inducimus, & omni studio, & hilaritate refoveri precipimus.

7. Fratres nostri hospites sine licentia Commendatoris domus in qua sunt, nihil agant, neque ab ea egrediantur, sed illi deferant in omnibus obedientiam, etiam in correctionibus, si expedierit. Rursus per tres dies eos Commendator in hospitio recreari faciat, quibus si ea in domo diutius immorari necesse sit Refectorium cum ceteris adeant, & utantur consueta refectioe Conventus.

8. Nullus Frater viam prosequitur discendat a Monasterio, ubi stationem fecerit, nisi prius a Praelato obedientiam accipiat. Deinde coram ipso (si liceat) vel alio Sacerdote profstratus dicat *Psalm.*

Leva-

Levavi oculos meos in monte, unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum a Domino, qui fecit caelum, & terram.

Non det in commotionem pedem tuum, neque dormitet, qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet, qui custodit Israel.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua: super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te; neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum: ex hoc nunc, & usque in saeculum.

Gloria Patri &c.

Kyrie eleison,

Christe eleison,

Kyrie eleison.

Pater noster &c.

Et ne nos inducas in tentationem.

Sed libera nos a malo.

Salvum fac &c.

Dominus vobiscum &c.

O R E M U S.

Adesto Domine supplicationibus nostris, & viam famulorum tuorum in salutis tuae prosperitate dispone; ut inter omnes viae, & vitae hujus varietates tuo semper protegantur auxilio. Per Christum &c.

Et aspergatur aqua benedicta.

9. Quotidie autem dum viam aggreditur dicat: *In viam pacis. Et Benedictus Dominus Deus Israel &c.* ut in Breviario Romano. Cum vero ad propriam domum redierit, vel in via ad aliquam ex Ordine declinaverit; dicat in ipso ingressu: Pax huic domui, & omnibus habitantibus in ea. Et statim se conferat ad Praelatum, pro benedictione suscipienda ipsi dicendo; *Benedicite.* Deinde coram aliquo Sacerdote dicat *Psalmum.*

Ad te levavi oculos meos, qui habitas in caelis.

Ecce sicut oculi servorum in manibus domitorum suorum.

Sicut oculi ancillae in manibus dominae suae: ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri.

Miserere nostri Domine, miserere nostri: quia multum repleti sumus despectione.

Quia multum repleta est anima nostra: opprobrium abundantibus, & despectio superbis.

Gloria Patri &c.

Kyrie eleison,

Christe eleison,

Kyrie eleison.

Pater noster &c.

O R E M U S.

Miserere quaesumus Domine huic famulo tuo, & quidquid in via ei surripuit sensus, totum ineffabili clementia deleas. Per Christum &c.

10. Quando vero Praelatus, seu Visitator viam incipiat, vel ab illa regredietur eisdem Psalmis, & orationibus dimittendus, & suscipiendus sit. Quod si Magister Ordinis, vel Provincialis de via veniat, & primum accessum faciat ad aliquam Domum Ordinis, tunc eo jam

properante Campana Ecclesiae convocandi sunt Fratres ad fores ejus in duos Choros divisi cum Sacerdote pluviali albo induto, & parvam Crucem gestante, quos praebunt Crux magna Conventus cum Ceroferariis, & sic omnes suscepto Magistro, vel Provinciali intrabunt Ecclesiam cantantes, *Te Deum*, in cuius ingressu Sacerdos praedictam Crucem parvam illi genuflexo adorandam offert.

11. Inde proceditur ad Capellam majorem; ibique Magister, vel Provincialis genuflexus orabit paulisper, dum Hymnus *Te Deum* canitur, quo finito Sacerdos stans in Altari dicit.

Salvum fac servum tuum Domine.

Deus meus sperantem in te.

Mitte ei Domine auxilium de Sancto.

Et de Sion tuere eum.

Nihil proficiat inimicus in eo.

Et Filius iniquitatis non apponet nocere ei.

Ora pro nobis Sancta Dei genitrix.

Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Domine exaudi orationem meam.

Et clamor meus ad te veniat.

Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo.

O R E M U S.

Omnipotens sempiternus Deus, qui facis mirabilia magna solus praetende super famulum tuum N., & Congregationes illi commissas spiritum gratiae salutaris, & ut in veritate tibi complacuit, perpetuum ei rorem tuae benedictionis infunde.

Protege Domine famulum tuum subsidiis pacis, & Beatae Mariae semper Virginis patrocinis confidentem a cunctis hostibus, & periculis redde securum. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

12. Absolutis Orationibus, omnes Fratres se prosternunt Magistro, seu Provinciali genuflexo manente, super quem Sacerdos facit benedictionem itinerantium incipiens *Psalmum.* Ad te levavi &c. cum *Gloria Patri &c.*, quem recitat alternative Conventus; deinde additur: *Kyrie eleison &c.*, & *Pater noster &c.* Et ne nos inducas &c. *Deus meus &c.* Dominus vobiscum &c. Et cum spiritu tuo.

O R E M U S.

Miserere quaesumus Domine huic famulo tuo, & quod in via surripuit visus, vel auditus male rei, aut otiosi sermonis totum ineffabili pietate deleas, & abstergas. Per Christum &c. Amen.

13. His peractis surgat Magister, vel Provincialis cum Fratribus, & incipiat *Psalmum: De profundis &c.* cum *Requiem eternam &c.* *Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison.* Deinde dicat: *Pater noster.*

Et ne nos inducas in tentationem.

Sed libera nos a malo.

A porta inferi.

Erue Domine animas eorum.

Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo.

O R E M U S.

Deus venia &c. Per Christum Dominum nostrum Amen. Requiescant in pace: Amen.

14. His ergo conclusis sit Cella praeparata, in qua sedeat Magister, vel Provincialis, atque

G g 2

omnibus Fratibus ad obedientiam susceptis, eisque data pace furgit, & ingreditur Monasterium sociatus ab eisdem Fratibus usque in Cellam suam.

CAPUT XIX.

De Ordine sedendi, & honore Fratrum ad invicem.

1. Magister Generalis, & quicumque illi successerit in officio primum, & præcipuum locum obtineat in toto Ordine, sicut & Provincialis, ejusque Vicarius in tota Provincia, & Commendatores in suis Conventibus: Vicarius autem Generalis in Provincia aliqua, seu Provincia designatus primum similiter locum habeat in illa, seu illis, & Provincialibus præferatur, quod etiam intelligitur de Visitatore Generali respective in ea Domo, quam actu visitat a principio usque ad finem visitationis ejus. Eadem ratione Visitator Provincialis præferatur Commendatori, & obtinet locum sui principalis in ea tantum Domo, quam visitat, & tempore visitationis dumtaxat Præsides in capite, sicut ipsi Commendatores toti Conventui in prima Sede præfideant. Præsides vero interim teneant locum Vicarii, nisi aliunde digniorem possideant; quod si tempore sui gubernii Vicarius permaneat in officio sint immediate ante ipsum.

2. Post Commendatorem sedent Generales absoluti inter quos præcedat semper, qui sit in munere antiquior, rursus immediate sequantur omnes Exprovinciales cum eodem inter eos Ordine prioritatis officii, quamvis aliquis eorum aliud munus possideat. Exprovincialibus autem proxime adhaereant, qui fuerint Vicarii Generales totius Ordinis, & Procuratores Generales ejusdem in Romana Curia secundum conditiones in propriis locis declaratas, & servato inter ipsos Ordine temporis a quo fuerint jus adepti ad honores Exprovincialium; quod si ad eos non deveniant, ut suo loco prædicatur maneant inter Magistros de numero, cum optione antiquitatis inter illos a die (ut etiam permissum est) quo jus ad Magistrum assecuti fuerint, modo tamen impleverint annos lecturæ pro illo, fecus autem inter Magistros de numero sint semper, & ubique novissimi.

3. Præterea post Exprovinciales, & omnes eos prædictos, qui jure Constitutionis simili honore gaudent Socios actuales Magistri federe præcipimus, & inter eos sit ea præcedentia, qua secluso munere gauderent. His autem accedunt omnes duodecim Magistri, quos vocamus de justitia, vel numero, & qui juxta Constitutiones nostras cum integro lecturæ merito ab Ordine sunt suscepti. Inter eos etiam antiquitas, & prioritas gradus ubique respicitur, quæ semper in omnibus graduatis ad se invicem in sui genere comparatis attenditur a die confirmationis gradus a Magistro; unde jus ad illum, & consequenter ad præcedentiam acquiritur. Ubi cumque vero Magistri fuerint aequales in confirmatione prædicta, respicienda erit antiquitas professionis. Si quis autem Præsentatus de Cathedra ex speciali gratia Sedis Apostolicæ ab Ordine suscepta Magistrum obtineat, sedeat immediate post omnes Magistros de justitia, & numero, qui sunt, & pro tempore fuerint.

4. Post Magistros vero præfatos, reliqui quos hic nominabimus sedent cum hoc ordine litem

ra, videlicet: Vicarius Conventus, Præsentati de lectura, Magistri de gratia, Præsentati de Pulpito, Lectores Jubilati, Præsentati de gratia, & denique Procuratores Generales redemptionis, & Ordinis, & Procuratores Provinciales redemptionis, & Provincie, si non fuerint graduati, dum tamen omnes vocem habeant in Capitulo. Qui autem de illis graduatus fuerit, sedeat in ordine sui gradus: juxta qualitatem, & antiquitatem illius nullo habito respectu ad procuraciones prædictas.

5. Circa reliqua officia, quæ diversis personis accidunt sic ea distribuimus: Diffinitores Generales ex suo genere sunt Electoribus priores, & utriusque Diffinitoribus Provincie. Cum autem hæc officia in personis Superioris dignitatis extiterint, ut in Patribus Provincie, & reliquis adhuc Ordinem pertinentibus, non propterea locum inter se mutare debent, sed semper servare sibi debitum Exprovincialatu, aut alio munere peracto. Infra eos autem usque ad Lectores jubilatos inclusive quicumque prædicta officia subierit ratione illorum omnibus sui generis gradus, & qualitatis antefertur: videlicet si unus Socius Magistri factus Diffinitor Ordinis, aut Provincie, sive Generalis Elector ex hoc ipso sit altero Socio prior. Magister vero de numero superet omnes similes, & Magister de gratia, ex præsentatura de Cathedra electus, eos tantum, qui forsitan de hoc Ordine fuerint, sicut etiam Magister de gratia eos dumtaxat qui fuerint qualitatis hujusmodi. Præsentatus autem de Cathedra omnes Præsentatos de Cathedra, & Vicarium Conventus. Præsentatus de Pulpito, omnes ejusdem generis, & Lector jubilatus jubilatos omnes. Infra istos autem si quis fiat Diffinitor, aut Elector Generalis, sive Diffinitor Provincie post prædictos jubilatos immediate locum habeat, nec ipsi quomodolibet liceat ratione prædictorum officiorum ad Sedem, & Ordinem superius nominatorum ascendere. Quod si duo intra eundem Ordinem in definitione, aut electione fuerint pares, tunc præcedat, qui alterum alioquin sine distinctis officiis anteiret.

6. De Socio autem, & Secretario cujuslibet Vicarii Generalis, tam totius Ordinis, quam Provinciarum, aut alicujus Provincie statuiamus, quod si fuerint graduati præfideant omnibus Magistris de numero, & sint ex Provincialibus, & eorum juribus a Constitutione faventibus immediate, modo non concurrant cum Sociis Magistri, quibus eos ubique reddimus inferiores. Si vero graduati non fuerint, omnibus Præsentatis de numero præferantur toto tempore, quo permaneant in munere, & solum in Provinciis ubi illud exercent. Secretarius autem Provincie, si non fuerit graduatus sedeat proxime post Procuratores Generales Ordinis, & Provincie vocem in Capitulo Provinciali habentibus. Graduatus vero locum in suo Ordine præhabitu non prætereat.

7. Patres graduati, aut aliquo munere affecti aliarum Provinciarum, ubicumque de licentia Superioris extiterint semper sint postremi iuter graduatos sui Ordinis, aut dignitatis, & officii.

8. Tandem post omnes superius suo ordine relatos; sequuntur alii Fratres Conventuales secundum antiquitatem professionis, dum tamen ordi-

ordinati præcedant non ordinatos, & Clerici tam Professi, quam Novitii omnes Laicos Fratres. Si vero contigerit Lectorem aliquem non esse Presbyterum, locum obtineat Presbyteris immediatum.

9. Hæc ita sint extra Capitulum, tempore vero Capituli in omnibus actibus electionum, & Diffinitorii hic Ordo servetur. Quod si fuerit Capitulum Provinciale primum semper assideant Præsidi Provincialis electus, & absolutus a dexteris, & a sinistris illius, & post eos eadem forma Diffinitores Provincie, qui tamen in aliis actibus Conventualibus toto tempore Capituli semper sedent omnes simul in Choro sinistro post ipsum Provinciale electum, cum quo personam totius Provincie ita in his actibus gerant. Prior Barchinonensis intra Provinciam Aragonie si fuerit Magister, omnes alios Magistros, si autem Præsentatus omnes ejusmodi gradus antecellat.

10. In Capitulo generali primum semper sedeat Magister, sive Præsides ante electionem quomodolibet constitutus, ea vero peracta præfideat Magister electus si fuerit præfatus, alioquin autem Præsides, qui incipit continuabit præfidentiam, & locum. Præsidente vero Generali electo sequitur post ipsum Generalis absolutus, vel quicumque alius, qui Præsides electionis præextiterit. Huic autem succedunt suo Ordine reliqui Generales absoluti si sint in Ordine, & hujusmodi Capitulo intersint.

11. Post illos autem constituimus Provinciales, aut Vicarios Provinciales, juxta suarum Provinciarum antiquitates, & Ordinem. Deinde sedeat Prior Barchinonensis si præfideri non contingat. Postea Procurator Generalis in Urbe, quem sequantur Diffinitores Generales secundum antiquitatem Provinciarum, & postremo eodem Ordine Electores Generales.

12. Denique super hujusmodi declaramus: quod quoties in his Constitutionibus jus, actio, vel res aliqua relinquatur, aut deferatur digniori de coetu, Communitate, aut Capitulo, vel etiam generaliter in designationibus unius præ alio semper intelligatur de illo, qui loco præcellit inter eos Fratres de quibus statuitur dignior.

13. Circa honorem fratrum ad invicem, ipsis enixe consulimus, ut semper alterutri honoribus se præveniant. Quadragenarios autem in Ordine, qui per hanc integram, & non interruptam periodum jugum ejus laudabiliter tulerint a Matutinis media nocte dicendis, Prima, ac Epistola, & Evangelio decantandis, absolviimus, senibus insuper confectis, atque impeditis de sibi necessariis, & Socio, qui curam eorum gerat sic a Prælati provideatur, ut cunctis ibique fiat veneranda canities.

14. De reliquis statuimus sub poena gravis culpe: ut nunquam sibi honores, aut comitates deferant more sæculi, sed ut per Salomonem, præcipitur magnatis humilia caput tuum, & Presbytero animam tuam, ut non quasi ad oculum carnis immodicis deflexionibus idolum vanitatis colere videamus, sed quasi spirituales alter alteri ex animo vera mentis humilitate se subiciat.

15. Sed ut in istis metam Fratibus statuamus, juxta qualitates personarum Ordinis, sic eas tractari præcipimus; ut soli Magistro, & ipso

deficiente Vicario Generali totius Ordinis titulus Paternitatis Reverendissime deferatur. Expleto tamen officio nulli Vicario prædicto, sed tantum generali absoluto præfatum tituli honorem continuari permittimus. Provincialibus autem, & Vicariis Provincialibus, Sociisque Magistris actualibus, honorem Paternitatis Reverendæ concedimus. Exprovinciales vero, Vicarios Generales Ordinis absolutos, & eos, qui per duos annos Vicarii Provinciales extiterint, & Socios Magistri prædictos, qui per triennium hæc munera subierint, atque etiam Commissarios, & Visitatores, tam Generales, quam Provinciales dum sunt in actuali munere non dissimiliter reveremur. Vicarios vero Generales Provinciarum, tam actuales, quam absolutos, hanc eandem reverentiam, & titulum habere decernimus.

16. Magistros insuper, & Præsentatos, atque etiam Lectores jubilatos, qui jam omnia merita pro Magistro adimpleverint Paternitatem habere concedimus. Item Commendatores, Diffinitores, & Electores Generales, Diffinitores Provincie, ejusque Secretarios, & omnes Procuratores Generales, & Provinciales ejusdem tituli sunt quando officia peregerint, etiam si illo aliunde non gaudeant. Reliquos vero Fratres quicumque sint, solo reverentia nomine appellandos esse ordinamus. Caveant autem omnes sub poena gravis culpe, ne hanc honoris diversitatem, & gradus indistincte permisceant, & confundant, sed unicuique quod suum fuerit, tribuant, cum discretione prædicta.

CAPUT FINALE.

Instructio ad Fratres circa omnia prædicta tam in Regula, quam in Constitutionibus ordinata.

1. Cum omnia, & singula, quæ in his Constitutionibus auctoritate, & facultate Apostolica, (ut initio præmissum est) ordinavimus, vel nova textura, expositione, aut omissionum additione in meliorem formam redegitur, ita mature, & consulto deliberata sint, ut nihil in illis inveniat etiam levissimum, quod non fuerit ad severissimam lancem, & irutinam revocatum. Nulli propterea licitum debet esse quidquam pro suo libito mutare, addere, vel minuire, imo Diffinitoribus Generalibus omnino interdiciamus, ut quæ auctoritate Apostolica confirmata, vel constituta fuerint, nulla ratione desintuant, neque actis, decretis, aut contrariis inchoationibus delectant, sed ista immota relinquunt, ut malint tolerare, vel quomodolibet exponere, quæ minus congrue ordinata pro tempore apparent, quam sæpius innovando textum, turpem infirmitatem committere.

2. Quod si propter vicissitudines temporum, rerumque mutationes aliqua innovari, seu mutari necesse sit, fiat semper sine deformatione hujusmodi compilationis, per modum expositionis dispensatorie cum distinctione a Textu, & ad calcem capituli additæ, servata semper integritate illius.

3. Sed, ut etiam in istis non latius pateat constituendi, & addendi, vel innovandi libertas antiquam Constitutionem, strictissime observari præcipimus, ut in præmissis nihil addatur, aut apponatur, modo etiam prædicto, nisi per tria
Capi-

Capitula Generalia continuo successiva fuerit approbatam, aut etiam per unum a Sede Apostolica confirmatum, sive sit per modum Constitutionis novae, sive dispensationis, aut declarationis antiquae. Quibus tamen conditionibus praemissis, & non aliter huic volumini, & ad calcem proprii Capituli cum distinctione a textu subjiciatur, & ita vim universalis, & rigorosae Constitutionis obtineat.

4. Observantiam autem omnium praedictorum sic inviolatam intendimus, ut ne minima quidem pateant despectui ne paulatim in maximis decidamus, nec ita in modicis simplicibus statutis securitatem injungimus, ut majori obligatione occurrente minor observantia urgere nos audeat, cum detrimento potioris.

5. Quod ne contingat interdum legum incompatibilitas temperetur universis Praelatis in ordine dispensationem concedimus facultatem, ut quoties prudenter, & rationabiliter expedire judicaverint hujusmodi observantias, fratribus indulgere valeant, & eas quidem praecipue quae Divinum Officium, aut Captivorum redemptionem, vel praesentiam, & communem Ordinis utilitatem impediunt, aut generaliter quando minor obligatio, & observantia cum minori complicata videatur. Ab hac tamen dispensatione facultate excipimus ea, quae jure communi, nostrarumve Constitutionum ipsis expresse prohibentur.

6. Fratribus autem expedit super omnia summo studio, perpendere, corrigere, & mensura, tam regula, quam Constitutiones praemissae ad conscientiae forum pertineant, nec videlicet transgressionis scrupulus eos in angustia constituat, vel inobservantia transeat in contemptum, & lapsus iterati ducant paulisper in foveam.

7. Et licet superius Dist. 3. Cap. 1. de obedientia jam super hoc regulae sint praemissae, eas tamen Fratribus non importune inculcavimus, ut in eorum cordibus defixae permanent, neque illarum oblivio vergat in conscientiae periculum unde memores eos facimus, quod regula, & Constitutio, aut etiam Praelatorum verba, seu iussa nullatenus eos obligant ad culpam, quae Theologica dicitur, sed tantum ad poenam nisi ubi addit praecipuum formalis obedientiae, vel contemptus Praelati, Constitutionis, aut regulae, vel nisi in materia, quae jam aliunde obligat ex voto, vel Praecepto.

8. Praeceptum autem formalis obedientiae, tunc debent intelligere fratres, cum Praelatus, Regula, vel Constitutio praecipit in virtute obedientiae, aut sub aliis verbis, poenis, & execrationibus, quae affectum, & intentionem obligandi significant modo ibidem praefixo. Quomodo autem Praelatus non nisi materia gravi illis uti debeant, & quae sit illa jam similiter in eodem loco exposuimus.

9. Circa poenas vero, quas interdum Constitutionibus adjicimus quando, & quemadmodum incurrantur, similiter in Dist. 15. Cap. 1. de poenis in genere regulam praebavimus, quam semper fratres habere praeculis omni studio consulimus, ne per negligentiam, aut errorem se innoxios aliquando reputent, vel per livorem alios innodatos existiment. Quicumque autem praemissam regulam, & Constitutiones sequuti fuerint pax super illos, & misericordia, & super Israel Dei. Amen.

Actuum, & Sessionum Diffinitorii Generalis finis factus est in Dei Salvatoris nostri, ejusque Sanctissimae Genitricis Gloriam, & honorem, die 30. Novembris anno 1688.

Fr. Josephus Linas Magister Generalis. Fr. Petrus Garcia Castellae Provincialis. Fr. Michael Mareis Exprovincialis, & Diffinitor Generalis Castellae. Fr. Marcus de Oñas Exprovincialis, ac Diffinitor Generalis Vandaliae. Fr. Josephus Brizeno Exprovincialis Chilensis. Fr. Damianus Stephanus Diffinitor Generalis Valentiae. Fr. Michael de Ulate Praesentatus, hujusque Generalis Diffinitorii Secretarius.

Cum suo Originali, quod in Generalium Capitulum libro manet exaratum recte cohaeret: in cujus rei testimonium me totius Ordinis Generalem Secretarium subscripsi. Fr. Joannes Navarra Magister Diffinitor, & Secretarius Generalis.

§. 2. Quare praefatus Martinus Salvator Procurator Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut Constitutiones hujusmodi Apostolicae confirmationis patrocinio communitate de benignitate Apostolica dignemur.

§. 3. Nos igitur ipsius Martini Salvatoris Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati omnes, & singulas Constitutiones praesentatas, & in eis contenta quaecumque, auctoritate Apostolica tenore praesentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti, ac solemnitate quarumcumque in similibus etiam de necessitate observandarum, aliove quolibet etiam formales, & substantiales defectus si qui in praemissis principaliter, vel accessorie, aut alias quovis modo intervenerint, seu intervenisse dici, censi, vel praetendi possent, penitus, & omnino supplemus, & sanamus.

§. 4. Decernentes easdem praesentes literas, ac Constitutiones praesentatas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandoque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicae Sedis Nuncios, aliove quolibet quacumque praerogativa, & potestate fungentes, & functionarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit disti Ordinis, aliisque quibusvis, etiam juramento,

Dies absolute
Compilatio-
nis.

Subscrip-
tione.

Attestatio Se-
cretarii.

Proces Pro-
curatoris Ge-
neralis.

Confirmatio
relatae Com-
pilatio-
nis.

Clausula.

to, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegii quoque indultis, & literis Apostolicis etiam Ordini praedicto, illiusque Superioribus, Fratribus, & personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogationum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio, haec, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, vel infererentur, in eisdem praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes ad effectum praesentium, illis alias in suo robore permansuris, harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae, vel ostense.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscis die VII. Dec. MDCXCI. Pontificatus nostri Anno Primo.

XVII.

Dat. 2. Febr.
1692. A. 1.

Confirmantur quadam Decreta Fratrum Eremitarum S. Augustini Provinciae Boeticae circa institutionem novorum Magistrorum.

Constitutio hic laudata, quo actus fuit numerus Magistrorum extat Const. ed. 1690, Jun. 21, P. 1. Si miles Constitutiones habentur Const. ed. 1690 Jul. 31, P. 1. pro Provincia Quiten. Et Const. ed. 1692, Sept. 28, P. 3, pro Provincia Mexicana.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Numerus Ma-
gistrorum 21-
tus fuit ab
Alex. VIII.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciae Boeticae Ord. Fratrum Eremitarum S. Augustini quod cum alias fel. rec. Alex. PP. VIII. praedec. nos per quosdam suas in simili forma Brevis literas die 21. Jan. 1690. expeditas indulerit, ut de cetero senarius dictae Provinciae Magistrorum numerus ad duodenarium sub certis modo, & forma tunc expressis augetur, Capitulum Provinciale Provinciae supradictae novissime, videlicet anno 1691. habitum majori ipsius Provinciae bono, & decori unice intentum, ac ut incommodis, quae exinde alias in tranquillitatis ejusdem Provinciae perturbationem oriri potuissent, occurreret, conditiones, seu leges quadam in Magistrorum hujusmodi

Causa Decre-
torum.

institutione servandas proposuit per suum Decretum desuper emanatum tenoris, qui sequitur videlicet.

§. 1. Cum felicitis recordationis SS. Domini Nostri Alexandri Divina Providentia PP. VIII. Breve datum Romae apud S. Mariam Majorem die 21. Mensis Januarii anni proxime praeteriti 1690. sic incipiens: Ex injuncto Nobis &c. in Archivo Provinciae aservatum, Diffinitorio confiteri, & attente cognitum fuerit, in quo praedicti Domini Nostri benignitas huic Boeticae Provinciae fovere cupiens illi concedit Magisteriorum numerum Senarium praeter aliorum sex numerum, quo Provincia haec pluries abhinc annis fruebatur; quod cum inspectum diligenter fuerit, & a PP. Diffinitorii diligentia maxima revivum, praedicti PP. decrevere dictam Magisteriorum gratiam debere admitti, & acceptandam esse, sicuti de facto accipit, & admittit, his tamen servandis conditionibus: Quod praedicta Magisteria sunt taliter distribuenda, ut semper partialitas Provinciae ex his sex Magisteriis, quatuor obtineat, unum partialitas Hispanensis, Extremadure autem partialitas restans aliud. Et ut distributio haec toto fiat Justitiae rigore, & subiectis dignioribus praedicta Magisteria conferantur, decrevit Diffinitorium, cui inest subiectorum clara notitia ad dicta Magisteria numeralia, & ad sex alia, quibus poteratur antea Provincia, non admittendos esse PP. quos non, expresse, & specialiter ad Magisterium numeri Diffinitorium postulaverit. Ad quem gradum nullus postulabitur a Provincia, qui duodecim annorum completorum spatio publicis Philosophiae, & Theologiae Professor intra limites Provinciae non fuerit, sexque generalium, actuum Praesidens agnoscatur, ex quibus conclusionum actibus, adminis quinque Sacrae Theologiae esse debebunt. Et ne dispensationes, quas ut obtineant praedicta Magisteria PP. solent acquirere emeritorum jus enervantes fortiorum effectum, decernit Diffinitorium P. Reverendissimo supplicationem esse faciendam a quacumque, quam Sua Reverendissima circa hoc expeierit, dispensatione; ne qui praedictum Lectoratus tempus impleverint, dignioresque inveniantur, Junioribus, qui tempus non expleverint postponantur, ex quo solent quamplurima damna nasci, plurimaeque seditiones oriri: statuit idem Diffinitorium praedictam postulationem ad numeri Magisteria nullatenus efficiendam, quousque aliquod ex praedictis vacaverit Magisterium, quae tamen postulatione a Diffinitorio plena faciendam est, & pro subiectis earumdem partialitatum, quarum erant praecedentes PP. Magistri vita functi. Et tandem, ut Magisteriorum provisio rectius fiat ex duodecim numeralibus Magisteriis, quibus Provincia fungitur, ex quibus sunt sex antiqua, & noviter concessa sex, Diffinitorium Patrem Reverendissimum existentem, & pro tempore extitum exorat, ut quando vacare contigerit numerale Magisterium, Magistrum constituat unum ex duobus, vel tribus, & non amplius a Diffinitorio proponendis, tanquam omnibus requisitis instructoribus, & dignioribus, quin P. Reverendissimus existens, vel extiturus possit obligare Provinciam, ut plures alios proponat, quam illos, quos pro prima vice ad Magisterium numerale postulavit. Quem tamen

Decretum Ca-
pituli Provin-
cialis.

oe.

ordinem servandum rogat non solum in noviter concessis Magisteriis, sed etiam in antiquis, quae pacifice possidet Provincia. Quibus conditionibus a P. Reverendissimo benigne admissis gratia Sanctissimi Domini Nostri, & non aliter (ob incommoda gravia inde absque dubio in pacem Provinciae progignenda) admittitur, ita taliter quod si Pater Reverendissimus has condiciones tenuerit acceptare, decernit Diffinitorium ad SSimum recurrendum, enixe rogans ut Breve praedictum nullius sit roboris, efficaciae nullius; Si autem Pater Reverendissimus praedictas approbat condiciones, statuit Diffinitorium Sanctissimum D. N. exorandum, ut dispositio haec sua confirmatione stabilis perseveret simul praecipiens, quod ex duodecim Magisteriis numerabilibus ad partialitatem Provinciae octo pertineant duo ad Hispanensem, & alia, quae supersunt duo ad partialitatem Estremaduræ. Et subinde dictus filius Fulgentius Travalloni Prior Generalis dicti Ordinis suum pariter Decretum super praemissis edidit tenoris sequentis, nempe: *Magister Fr. Fulgentius Travalloni a Monte Elparo Georginas totius Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti P. N. Augustini Prior Generalis.* Inspectis retroscriptis actis capitularibus nostrae Provinciae Boeticae, ac de consilio admodum RR. PP. nobis Assistentium serio, ac diligenter examinatis, primo annuendum, & laudandum censuimus, quod Breve Apostolicum Alexandri fel. rec. Papae VIII. de extensione Magistrorum ad numerum duodenarium sub conditionibus expressis in primo Decreto executioni mandetur. Ita tamen, ut pro singulis locis Magistrorum de numero duodenario, quoties vacaverint, tres ad minus viri doctrina, & statutis conditionibus praediti a pleno Diffinitorio proponantur, & postulentur, ex quibus ad Reverendissimum Patrem Generalem pro tempore existentem aliquem eligere, atque in Magistrum numerarium instituire spectabit, prout meritorum, laborum, & boni Provinciae ratio postulaverit.

Decretum P. Gen.

Decretum PP. Provinciae.

Confirmatio relatorum Decretorum.

Clausula.

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subijungebat, ipsi Exponentes Decreta hujusmodi quo firmiter subsistant, & serventur exactius Apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decreta praeferta a memoratis Capitulo Provinciali, & Fulgentio Priore Generali edita, ut praefertur, cum omnibus, & singulis in eis respective contentis, auctoritate Apostolica, tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

§.3. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, &

pro tempore spectabit in omnibus; & per omnia plenissime frustrari, & ab illis respective inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus praemissis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciae, & Ordinis praedictorum, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die II. Febr. MDCXCII., Pontificatus nostri Anno Primo.

XVIII.

Permittitur Moderatio particulae Constitutionum Ord. SS. Trinit. Redempt. Captiv. Discalc. Congreg. Hispaniae de nonnullis ad habitum non recipiendis.

Dat. 1. Martii 1692. An. 1.

Dicta Constitutiones confirmatae fuere a Clemente X. Const. ed. 1676, Jul. 1. Et a Clem. XI Const. ed. 1719, Decemb. 6, P. 19. confirmatum Decretum circa mutationem habitus Donatorum.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus a Jesu Procurator Generalis Congregationis Hispaniae Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod in Constitutionibus dictae Congregationis a fel. record. Clemente PP. X. Praedecessore nostro per quasdam suas in simili forma Brevis die prima Julii 1676. expeditas literas in forma specifica confirmatis, cap. 42. §. 2. ubi agitur de personis ad habitum per fratres ejusdem Congregationis gestari solitum non admittendis, inter caetera disponitur hoc verborum tenore: *Nec etiam admittantur Neophitis, nec qui descenderit per lineam rectam in quolibet gradu a Judaeis, Haereticis, Mauris, vel Mauris, nec ullus, cujus Praedecessores per lineam etiam rectam, ac in quolibet gradu ob haereticis, vel Judaeis, vel Sectae Mahometanae crimina puniti fuerint ab haeretica pravitate Inquisitoribus: Quod si aliquis ex dictis in hac Constitutione celans aliquod ex praenarratis impedimentis, professionem fecerit apud Nos, statim ac detegatur tale impedimentum, ejiciatur, quia Religio non praestat suum consensum ad talem professionem. Quapropter omnes in publico coram Communitate monentur ante receptionem habitus, & etiam ante professionem, quod si habent aliquod ex impedimentis in hoc numero enarratis, professio (etiam si fiat) invalida,*

Constitutiones a quo confirmatae, & particulae praedictae.

sub annulo Piscatoris I. Martii MDCXCII. Pontificatus nostri Anno Primo.

XIX.

Conceditur Collegio S. Antonii Civitatis Cuscan in Indiis Occident. facultas conferendi gradus Scholasticos.

Dat. 1. Martii 1692. An. 1.

De hujusmodi gradibus aliis Universitatibus concessis vide Alex. VIII. Const. ed. 1690, Nov. 7, P. 2. & hujus Pontificis Const. ed. 1694, Apr. 27, P. 3. conceduntur alia Privilegia Collegio Parisiensi Scriptorum.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Æternæ sapientiae consilio ad Ecclesiam Catholicam per universum Terrarum Orbem diffusa regimen, meritis licet imparibus evecti, laudabilibus eorum studiis, per quae Christianissimum, praesertim in remotissimis ab hac Sancta Sede partibus degentium, in doctrina sana Institutioni, atque eruditioni consulitur, peculiarem Pastoralis muneris nostri sollicitudinem, cum a Nobis petitur, & Reges Orthodoxi magnis in Ecclesiam Dei meritis fulgentes vota sua in id dirigunt, libenti animo adhibemus, sicut omnibus mature perpensis conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Exordium.

§.1. Nuper siquidem pro parte charissimi in Christo Filii Nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici Nobis per dilectum Filium Nobilem Virum Modernum Ducem de Medinaceli ipsius Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem expositum fuit, quod cum in Civitate Cuscan in Indiis Occidentalibus jam inde ab anno 1592. erectum reperitur sub invocatione, seu titulo Sancti Antonii Abbatis unum Collegium, seu Seminarium Ecclesiasticum de jur. patronatus praedicti Caroli Regis existens, quinque Cathedras Regia impensa fundatas habens, tres videlicet Philosophiae, & duas Sacrae Theologiae, quae Collegialibus ipsius Collegii per concursum conferuntur, atque ad idem Collegium Nobiliores illarum Partium Juvenes studiorum causa se conferant; degantque in eo centum plerumque Collegiales, qui praeter bonarum literarum studia, quibus ibidem operam navant, Cathedrali Ecclesiae Cuscan debitis temporibus inserviunt, necnon inde viri, Sacris Missionibus, curae Animarum, ac servitio Ecclesiae valde utiles, & fructuosi prodierint; id vero unum eisdem Collegio deesse videatur, quod ejus Collegiales supra dicti, seu alii illius Scholares studiosis suis laboribus peractis, graduum literariorum praemium consequi nequeant, eo quia Universitas studii Generalis Limana quingentis circiter miliaribus a dicta Civitate Cuscan distat, nec illi in alio Collegio S. Bernardi Cuscan, quod a Clericis Regularibus Societatis Jesu regitur, & in quo caeteroqui examen eorum, qui subinde ad gradus Scholasticos per Episcopum Cuscan promovendi sunt, habetur examini hujusmodi se subijcere valent, propter differentiam Scholarum, quandoquidem Collegiales Collegii Sancti Antonii hujusmodi, quod alias antiquius existit, & prerogativa praecedentiae super Collegium San-

Describitur d. Collegium.

Causa d. Collegii.

Causa moderatio.

Præter Procuratoris Gen.

Permissio moderatio grad.

Clausula.

lida, & nulla est, quamvis pluribus annis in Religione sint.

1. Cum eadem expositio subijungebat, praeferta Constitutio, tempore, quo Congregatio hujusmodi in Hispania dumtaxat reperiebatur facta fuerit, nunc vero cum eadem Congregatio adjuvante Domino per Germaniam, Poloniam, & alias Mundi partes propagetur, experientia compertum sit Constitutionem praedictam extra Hispaniam quoad Descendentes ab haereticis servari non posse: Nos propterea dicti Petri Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, cumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinatis, de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositorum consilio, enunciataam Constitutionem quoad Descendentes ab haereticis tantum tam quoad admissos, quam quoad admittendos, tam ad habitum, quam ad Professionem in praefata Religione, auctoritate nostra Apostolica tenore praesentium moderamus; firma tamen remanente ipsa Constitutione quoad Hispaniam, & Lusitaniam, ac salva semper in praemissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

§.2. Decernentes ipsas praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime frustrari, & ab illis respective inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, & ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, & Ordinis praedictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permanentibus ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem, proferus fides ubique locorum tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem

Hh

fi